

Parashat: בא - Bo – kom

'Pidjon haBen – Loskopen van de eerstgeboren zoon'

Parashat Shevooa – Wekelijkse Schriftlezing

Torah: Shemot/Exodus 10:1 – 13:16

Haftarah: Jeremijahoe/Jeremia 46:13-28

B'rit haChadashah: Hitgaloet/Openbaring 19:1-16

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ-הוֹ-ה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר הִדָּ שְׁנוּ בְּמִצְוֹתַי
וְצִוֵּנוּ עַל פְּדִיּוֹן הַבֵּן.

" Gezegend bent U, Adonai Elheinoe , Koning van de wereld, die ons geheiligd heeft door zijn geboden en ons opdrachten gegeven heeft over de lossing van de eerstgeboren zoon."
(Siddoer Siach Jitschak, n.i.k, pag 338)

1.Inleiding – Waarom werd de fara-o geoordeeld

De verlossing van de b'nee Jisraeel is bijna nabij. Het hart van de fara-o was nog steeds verhard waardoor HaShem kom doorgaan met het tonen van zijn tekenen aan Jisraeel en Mitzraijim (Egypte). De halsstarrigheid van de fara-o was voor HaShem het aanknopingspunt om door te gaan met de plagen. In Shemot 10:1-2 lezen wij het volgende:

"Toen sprak Adonai tot Moshe: `Ga naar fara-o, want hem en zijn hovelingen maak Ik onwillig om mijn tekenen voor hen te kunnen verrichten. Dan kunt gij later aan uw kinderen en kleinkinderen verhalen hoe Ik tegen de Egyptenaren ben opgetreden en welke tekenen Ik daar verricht heb. Zo zult gij weten dat Ik Adonai ben." (Shemot/Exodus 10:1-2)

In het hebreeuws staat er niet het woord voor onwillig. Het hebreeuwse woord הִכְבַּדְתִּי (hikbati) wordt gebruikt in de grondtekst wat 'verharden' betekent. De wortel van hikbati is כָּבַד (kabad) wat 'geërgerd' betekent. De fara-o was zelfingenomen en ergerde zich aan de tekenen van Hashem. Zo zette hij zich af van de roepstem van Hashem die vroeg om het hart van fara-o te verzachten. Hashem wilde dat fara-o zich boog voor Hem (de enige Elohim), maar zijn ergernis hield de fara-o hierin tegen. Moshe en Aharon spreken de fara-o om die redenen met de volgende woorden aan:

"Moshe en Aharon begaven zich naar fara-o en zeiden tot hem: `Zo spreekt HaShem de Elohim van de Ivriem: Hoe lang nog blijft gij weigeren u voor Mij te buigen? Laat mijn volk om Mij te vereren."
(Shemot/Exodus 10:3)

Het is opmerkelijk dat bij de 7 eerste plagen wordt vermeld dat de fara-o zelf zijn hart verhard zodat de b'nee Jisraeel niet in vrijheid kunnen gaan. Maar bij de laatste 3 plagen is het Elohim die het hart van de fara-o verhard om hem te tonen dat enkel Hashem de Elohim is en geen ander. De enige reden waarom Hashem het hart van de fara-o verharde

kan gelinkt worden uit de woorden die gesproken zijn in Shemot/Exodus 9:14-16.

"Want deze keer zal Ik mijn zwaarste plaag loslaten op u zelf, op uw hovelingen en uw onderdanen. Dan zult gij weten dat er op de hele wereld niemand aan Mij gelijk is. Ik had al eerder mijn hand kunnen uitsteken en uw onderdanen kunnen slaan met de pest; dan zoudt ge van de aarde verdwenen zijn. Maar Ik heb u in leven gelaten om u mijn kracht te laten zien en om mijn naam bekend te laten worden over heel de aarde." (Shemot/Exodus 9:14-16)

מַגֵּפְתֵי אֶל־לִבָּךְ (Magephotai el libeka) is de hebreeuwse term die wordt gebruikt om de zwaarte van de plaag aan te duiden. Het betekent letterlijk 'al de plagen op je hart'. Met andere woorden; één plaag die alle andere plagen overtreft. De hagel was de meest zware plaag die het hart van de fara-o moest breken. Toch blijft hij bewust zijn hart verzetten tegen de macht van Hashem (9:34). Nu had Elohim iedere reden om het hart van de fara-o te verharden zodat Zijn plan volledig voltoerd zou worden. Hashem schenkt genade aan wie Hij dit wil en verhard het hart wanneer Hij dit wil.

"Want volgens de Schriftplaats zei hij tegen fara-o: "Hiervoor heb ik u doen opstaan; dat ik door u mijn kracht kan tonen, zodat mijn naam verkondigd kan worden over de hele aarde." Hij betoont dus genade aan wie hij wil, en hij verhardt zich tegen wie hij wil. Misschien zeg je: "Waarom verwijt hij [dan], want wie zal tegen zijn wil opstaan?" Wie ben jij dan, o mens, dat je een uitspraak tegen Eloha doet? Zegt de klei tegen degene die vormt: 'Waarom hebt u mij zo gevormd?' Of heeft een pottenbakker geen gezag om uit dezelfde klei [meer] vaten te maken? Eén tot eer, de ander tot schande. Maar als Eloha zijn gramschap en zijn kracht wilde openbaren, bracht hij na een overloedige lange adem, gramschap tegen vaten van gramschap die voor de ondergang werden volbracht. En hij schonk zijn liefde uit in vaten van barmhartigheid die voorbereid waren tot glorie van Eloha. Want we zijn geroepen. Het is niet alleen uit de Jehoedaje, maar ook uit de natiën." (Roemaija/Romeinen 9:17-24 – Aramees)

Rav Shaoel maakt duidelijk dat het verharden van het hart een gevolg is van het verzetten tegen het oordeel van Elohim. Kunnen wij het besluit van Hashem verbeteren? We moeten soms alles ondergaan naar wat Hij besloten heeft. Als wij na het oordeel van Hashem ons hart niet verharden kunnen wij *geoela* (verlossing) ontvangen. De fara-o accepteerde de tuchtigingen van Hashem op geen één enkele manier! Nu kon Hashem zijn volledige oordeel over Mitzraijim gieten.

2. De overwinning over de duisternis

Het oordeel van Hashem over de fara-o uitte zich in drie verschillende plagen. Deze 3 laatste plagen troffen de fara-o en Egypte op hun levensbronnen. Namelijk *voedsel* (de sprinkhanen aten alles op) *licht* (het was voor drie dagen duister) en zonder licht kunnen wij niet leven. Uiteindelijk werden de *eerstgeborenen* van Egypte *gedood*.

וַיִּשָׁח (V'jamesh) betekent 'voelbaar'. De duisternis die de Egyptenaren ontvingen was voelbaar voor het gehele land. Het was als een zware deken die de Egyptenaren omgorde. Het was echter voor drie dagen licht in Gosjen, dit is het gedeelte waar de b'nee Jisraeel woonde. Volgens 'Richard Elliott Friedman ' is וַיִּשָׁח (V'jamesh) een toespeling naar de

naam מֹשֶׁה (Moshe). Door de hand van Moshe wordt de duisternis geactiveerd. Het oordeel die via Moshe kwam was voelbaar. Toch weigerde de fara-o te luisteren naar de voelbare duisternis. Fara-o sprak tot Moshe de volgende woorden:

וַיֹּאמֶר-לוֹ פַּרְעֹה לֵךְ מֵעַלְי הַנְּשָׁמָר לְךָ אֶל-תַּסְבֵּף רְאוֹת פְּנֵי כִּי בְיוֹם רְאִיתְךָ פְּנֵי תַמּוֹת
וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה כִּן דְּבַרְתָּ לֹא-אֶסְבֵּף עוֹד רְאוֹת פְּנִיָּךְ: כ

"En fara-o zei tegen Moshe: `Verdwij, en zorg dat u nooit meer onder mijn ogen komt. Als u nog een keer onder mijn ogen komt, betekent dat uw dood.' Moshe antwoordde: `Met eigen mond hebt u het gezegd! Ik zal nooit meer onder uw ogen komen.'" (Shemot/Exodus 10: 28-29)

הַתַּסְבֵּף (tasaf) is het hebreeuwse woord voor 'meer' de wortel van dat woord is יָסַף (jawsaf) en betekent 'nogmaals'. In vers 29 gebruikt Moshe het woord אֶסְבֵּף (osif) wat evenzo van de wortel יָסַף (jawsaf) komt. De rabbijnen koppelen deze woordspelingen aan Jossef.

יֹסֵף – Joseef – was degene die vergeten was door de fara-o. De reeks van koningen die na de dood van Joseef regeerden waren de invloed van Joseef totaal vergeten. Shemot 1:8 benoemd het volgende in de inleiding van het boek Shemot. "Toen kwam er in Egypte een nieuwe koning aan het bewind, die van Jozef niet meer afwist." (Shemot / Exodus 1:8). De vloek die Egypte over de b'nee Jisraeel bracht was gelinkt aan het vergeten van de zegen van Joseef. Hij bracht verlossing in zijn generatie en is daarom een *mashiach* uit zijn generatie. Je zou kunnen zeggen door de toespeling op de naam יֹסֵף – Joseef – dat fara-o hem toestemming gaf om te vertrekken. Ook Moshe maakt daarbij in zijn antwoord duidelijk, 'je zult Joseef niet meer zien'. Nu kon de laatste plaag volvoerd worden. De eerstgeborene van Egypte werden gedood. Hashem had reeds tot Moshe gesproken:

"Nu gij teruggaat naar Egypte, moet ge zorgen dat ge voor fara-o al de wonderen verricht waartoe Ik u de macht gegeven heb. Ik zal hem dan halsstarrig maken, zodat hij het volk niet laat gaan. En dan moet gij tot fara-o zeggen: Zo spreekt HaShem: Jisraeel is mijn eerstgeborene zoon. Ik had u bevolen mijn zoon vrij te laten vertrekken om Mij te vereren, maar gij hebt dat geweigerd. Daarom zal ik uw eerstgeborene doden.'" (Shemot/Exodus 4:21-23)

Het doel van Hashem was om zijn *bechor* 'eerstgeborene' Jisraeel te verlossen uit Egypte. Om die verlossing plaats te laten vinden moest er een offer gebracht worden onder de Egyptenaren. Hun eerstgeborenen moesten sterven. Hashem zelf dode de eerstgeborene van de Egyptenaren.

"En het was midden in de nacht toen HaShem al de eerstgeborenen van Egypte sloeg, vanaf de eerstgeborene van fara-o die hem op de troon zou opvolgen, tot aan de eerstgeborene in de gevangenis; en ook al de eerstgeborenen van het vee." (Shemot/Exodus 12:29)

Iedereen in Mitzraijim wordt nu getroffen en verloor feitelijk hun recht om te bestaan. Hun rechten en nageslacht waren nu direct door Hashem aangetast. Wat was de straf voor de fara-o? Rashi zegt het volgende: " Ook de fara-o was een eerstgeborene maar hij (alleen) bleef over van de eerstgeborene." (Rashi commentaar op de Torah – Bo – n.i.k pagina 140) Het feit dat hij niet stierf was zijn straf. Hij moest zien dat hem alles uit handen wordt genomen toen zijn leger en hijzelf in de rietzee vernietigt werden. Tehillim/Psalmen 136 maakt in 5 verzen duidelijk

hoe de volledige verlossing van Jisraeel behaald is.

"Die Egypte in zijn eerstelingen sloeg, tot in eeuwigheid is zijn trouw, Jisraeel daar de uittocht gebaad heeft - tot in eeuwigheid is zijn trouw sterk van hand, met gebiedend gebaar, tot in eeuwigheid is zijn trouw. Die de rietzee sneed in twee helften, tot in eeuwigheid is zijn trouw, Jisraeel daar de doortocht gebaad heeft, tot in eeuwigheid is zijn trouw, die bedolf farao met zijn leger, tot in eeuwigheid is zijn trouw."
(Tehillim/Psalmen 136:1-15)

Door het doden van de eerstgeborenen van Egypte werdt de eerstgeborene van haShem 'Jisraeel' verlost. Hierdoor overwon het licht van Jisraeel (Mashiach) de duisternis.
(Shemot/Exodus 10:23)

3.Pidjon haBen - de lossing van de eerstgeborene zoon

Na het doden van de eerstgeborenen van Egypte werdt de deur tot verlossing geopend. In hst 13 van Shemot spreekt Hashem zich uit over de eerstgeborenen van de b'nee Jisraeel.

"Hashem sprak tot Moshe en Aharon aldus: 'Wijd Mij alle eerstgeborenen toe; alles wat bij de b'nee Jisraeel de moederschoot opent, mens of dier, behoort Mij toe.'" (Shemot/Exodus 13:1)

De b'nee Jisraeel waren nu bezit van Hashem. De eerstgeborene van Egypte waren immers verslagen. Dus vroeg Hashem om het eerstgeborene aan hem toe te wijden. Bij de verlossing uit Egypte werden de *bechoerim* (eerstgeborenen) van de b'nee Jisraeel gespaard. **Hashem ging aan hun huizen voorbij (pasach). Door het bloed van een lam op de deurposten stierven zij niet!** De oudste zoon ontving het recht voor een dubbele portie van het bezit van zijn vader en tevens het leiderschap over de familie. Het is interessant dat voor de loskoping van deze eerstgeborene een lam werd geslacht, dit gold zowel voor mens als dier.

"Elke mannelijke eerstgeborene van het vee behoort toe aan HaShem. Elk eerstgeboren jong van een ezel moet u loskopen met een (בִּשְׁהָ - b'seh) lam. Wilt u het niet loskopen dan moet u het de nek breken. Iedere mannelijke eerstgeborene van uw kinderen moet u vrijkopen. '" (Shemot/Exodus 13: 11-13)

Rashi geeft interessant commentaar op het feit dat de onreine ezel wordt vrijgekocht door een lam. In zijn commentaar op parashat Bo zegt Rashi het volgende:

"Waarom vormt de ezel een uitzondering? Het is het besluit van de Heilige Schrift, omdat de eerstgeborenen Egyptenaren worden vergeleken met ezels (Ez 23:20), en bovendien omdat zij Jisraeel hielpen bij hun uittocht uit Egypte, want er was er niet één onder Jisraeel die niet meenam één van de vele ezels uit Egypte, beladen met zilver en goud van Egypte (Mech. Shemot 17:8; Bechor .5b). Men geeft een lam aan de kohen (priester), en van de eerstgeborene ezel is het dan geoorloofd profijt te hebben terwijl het lam ongewijd eigendom wordt van de kohen (vgl Bechor. 9b). Men nekt hem met een bijl, van achteren, en dood hem (het lam); hij (de eigenaar) heeft schade toegebracht aan het vermogen van de kohen, (door het lam niet te geven) daarom zal hij ook aan zijn eigendom schade lijden. Op vijf sela'im wordt zijn losgeld vastgesteld op een andere plaats (Num 18:16)."

Rashi leert ons via zijn commentaar op Shemot 13:13 dat het lam niet gegeven werd aan de kohen, die als losprijs gegeven moest worden voor de ezel. In plaats daarvan werd het lam gedood! Nu was de eigenaar van de ezel schuldig en moest de ezel afbetalen met 5 sjekel. Door deze betaling kocht men de eerstgeborene ezel vrij. Dit is pressies wat er gebeurde bij de verlossing van Jisraeel uit Egypte. De b'nee Jisraeel kregen de opdracht om een lam te slachten die feitelijk een eigendom van Egypte was. Daarbij komt dat een *chnoem* een rammen god was, een god met een rammenkop.

Men geloofde dat chnoem een verwezenlijking was van de god Ra. Men geloofde als Ra snacht's als geest door de onderwereld reisde hij zich als chnoem toonde. De god Chnoem werdt gezien als de schepper van het leven. Er was om die reden een verbod op het eten van schapen. Nu het lam werd geslacht door de b'nee Jisraeel werd de bron van het leven voor Egypte afgesneden. Hun *eerstgeborenen* stierven, 'inclusief de eerstgeborene van fara-o'. Het enige wat de Egyptenaren nog restte was hun losgeld te betalen aan de b'nee Jisraeel! Dit is pressies wat de lossing van de eerstgeborene van Jisraeel inhield. Er moest geldelijk betaald worden voor het doden van een lam, waardoor de lossing voor de zoon legaal werdt. Wat Egypte voor de b'nee Jisraeel deed moest een vader voor zijn eerstgeborene zoon doen. Zijn schuld afbetalen!

"De b'nee Jisraeel deden wat Moshe hun gezegd had en vroegen van de Egyptenaren gouden en zilveren sieraden en kleding. Hashem stemde de Egyptenaren gunstig ten opzichte van het volk zodat zij deze dingen afstonden. Zo beroofden de b'nee Jisraeel Egypte." (Shemot/Exodus 12: 35-36)

De gehele ritus die men moest uitvoeren voor het lossen van de eerstgeborene zoon heeft volledig de boodschap van Mashiach in zich. De schuld voor het doden van het lam, moest afbetaald worden met de dood. Maar het zilver en goud zorgde voor een vervanging van deze schuld. Nu heeft het bloed van Yeshua haMashiach ons allen vrijgekocht!

"En als jullie een beroep op de Vader doen, die geen toneel accepteert en iedereen naar eigen werken oordeelt, breng de tijd van uw vreemdelingschap dan met ontzag door, en weet dat jullie niet met vergankelijk zilver of goud zijn verlost van de zinloze werken die jullie van jullie vaders hebben ontvangen, maar met het kostbare, vlekkeloze en smetteloze bloed van het Lam dat de M' shicha is. Hij moest hiervoor afgescheiden zijn, voor de grondlegging van de wereld en is in deze laatste tijden voor jullie geopenbaard, degenen die door hem in Eloha geloofden, die hem uit het verblijf van de doden heeft opgewekt, en hem de glorie heeft gegeven zodat jullie geloof en hoop op Eloha zou zijn." (Keefa alef/1 Petrus 1:17-21 – Aramees)

Bij de lossing van de eerstgeborene zoon wordt het volgende gebed gebeden, deze kun je vinden in iedere gangbare siddeer:

זֶה תַּחַת זֶה, זֶה חַלּוּף זֶה, זֶה מְחִיל עַל זֶה. וַיִּכְנַס זֶה הַבֵּן לַחַיִּים, לְתוֹרָה
וּלְיִרְאַת שָׁמַיִם. יְהִי רָצוֹן שְׁכֵשֶׁם שְׁנִכְנַס לְפָדְיוֹן בֶּן יִכְנַס לְתוֹרָה וּלְחֶפֶה
וּלְמַעַשׂ שֵׁים טוֹבִים. אָמֵן.

" Dit komt in de plaats van deze, dit komt in de ruil voor deze, hierdoor wordt hij vrijgesteld en dit komt ten goede aan de priester. Hij is binnengetreden in het leven, in de Torah en in de vreze des hemels. Moge het uw wil zijn dat – zoals hij nu binnengetreden is in de lossing – hij ook opgenomen moge worden in de Torah, in het huwelijk en in het doen van goede daden. Ameen." (Siddeer Siach Jitschak, n.i.k pagina 339)

Het loskopen van de opgedane schuld (het doden van het lam) is de enige manier voor een bechor (eerstgeborene) om in leven te blijven. Mitzraijim betaalde de schuld voor de b'nee Jisraeel en het bloed van een lam bracht verlossing. Yeshua betaalde met zijn bloed de schuld voor Jisraeel en de gehele wereld, hij is de Mashiach.

"Hoewel er zijn die goden worden genoemd, in de hemel of op aarde, omdat er vele goden en vele heerschappen zijn, hebben wij echter één Eloha de Vader, van wie alles is en wij zijn in hem, en één Mar Jah, Yeshua M'shicha door wie alles is en wij zijn [er] door zijn hand." (Korintaije alef/ 1 Korinte 8:5-6 - Aramees)

4. Overwinnig over satan

De overwinning over satan is reeds bepaald. Het bloed van het lam heeft hem overwonnen. Dit kan hij niet uitwissen, hij heeft dit te accepteren! De fara-o was de handlanger van satan en verharde zijn hart, zo verhart ook de satan zijn eigen wil. Hij wil *niet* buigen voor Adonai, gelukkig heeft het bloed van het Lam (Yeshua) heeft hem overwonnen. De Zohar legt een geweldige link met parashat Bo en het boek Jov/Job. In Jov wordt er vermeld dat satan naar voren treed om onrechtvaardigheid bij Jov aan te kaarten. Hij moet hiervoor toestemming krijgen van Hashem. Met andere woorden hij kan niets uit zichzelf, tenzij Hashem daarvoor de grenzen aangeeft. Dit maakt de autoriteit van satan klein, en Elohim groot. De tekst hierbeneden gaat dieper in op het feit dat satan over de aarde had gezworven en Jov als onrechtvaardige aanwees (Jov/Job 1:7).

*"Kom en aanschouw: Wanneer de beschuldiger (satan) zei, " Ik heb rondgezworven over de aarde" vroeg hij om de kinderen van Jisraeel te beladen met oordeel. Het niet gespecificeerde woord " aarde/grond " refereert naar het land Jisraeel, omdat hij een beschuldiging had tegen Avraham en hij het land claimde van de Heilige, gezegend is Hij. En dat kwam doordat recht niet getoond werd **tegen** Jitschak wanneer hij geofferd werd op het altaar, en hij zou het offer niet verwisseld moeten hebben voor een ander, namelijk DE RAM, zoals er geschreven staat: "En je zal het niet verwisselen!" (Wajikra 27:10). Jitschak lag reeds op het altaar. Hij had het offeren nog niet vervuld, toch werd er geen oordeel tegen hem aangedragen. Hij verzocht de Heilige, Gezegend is Hij dit te doen, zoals hij rechtvaardigheid zocht om Joseef te verkopen voor vele generaties. Alles wat hij vraagt doet hij om te veroordelen."* (Zohar, Parasha Bo - 13- Nu was er een dag..... en de beschuldiger kwam bij hun)

De satan kan niets uit zichzelf en heeft toestemming van Hashem nodig om te werk te kunnen gaan. Als satan probeert te vernietigen dan kan hij dit proberen maar het zal hem nooit lukken. Hij dacht de b'nee Jisraeel een hak te zetten met Jitschak maar hij gaf hem DE RAM. Volgens de rabbijnen staat DE RAM voor de ram die ingezet werd voor Jom haKippoerim. Deze ram, met de naam *shel Adonai*, bracht verzoening voor het volk, de ram met de naam *Azazel* droeg de zonde van het volk en werd de wildernis in gezonden. En uiteindelijk gedood om zo de zonde uit te wissen. Zo wordt er verzoening gedaan voor de b'nee Jisraeel. Dit is het tegenovergestelde van wat satan wil. De Zohar geeft ons nog een hint om de diepte te kunnen vatten van het Meesterplan van Hashem.

"Hij zag dat er nu de ultieme kans was om de satan een opdracht te geven waar hij (satan) druk mee zou zijn, zodat hij ver van Jisraeel zou blijven. Hij legde dit uit door gelijk te worden aan een herder die zijn schapen over een rivier wilde brengen, omdat er een wolf kwam om om de schapen aan te vallen. Wat zou een ervaren herder doen? Hij neemt een grote mannelijke geit en hij geeft het aan de wolf, en zegt: Laat hem vechten met de mannelijke geit totdat ik mijn schapen de rivier heb laten oversteken, daarna zal ik terugkeren en deze ook meenemen. De Heilige, Gezegend is Hij deed hetzelfde. Hij gaf Jov aan de aanklager om zich druk over te maken, zodat hij Jisraeel niet zou aanklagen. Onmiddellijk, bemoeide de satan zich met hem en klaagde hij Jisraeel niet aan." (Zohar, Parasha Bo - 10 - Nu was er een dag..... en de beschuldiger kwam bij hun)

Wie heeft alle macht in de hemel en op aarde? Wie is Elohim (rechter) en laat niets zomaar gebeuren? Het is Adonai Tzevaot en hij heeft onze verlossing op het oog. Hij gaf ons een Ram zoals Jov, zijn naam is Yeshua. Het is vooral typerend dat Yeshua als lam geslacht is en daarmee de voorjaarsfeesten vervuld heeft (Pesach, Jom haBikkurim, Chag haMatzot en Shawoet). De najaarsfeesten vervuld hij bij zijn terugkomst (Rosh haShana, Jom haKippoerim en Soekot). Zolang nog niet alle schapen veilig zijn gesteld zal de totale verlossing nog niet plaatsvinden. Yeshua is DE RAM die de plannen van satan stagneert. De aanklager kon veel bij Jov doen maar HaShem had de touwtjes in handen, en satan verloor. Met man en macht probeerde de aanklager de b'nee Jisraeel niet de vrijheid te geven, maar satan verloor. Hij probeerde Yeshua volledig uit te schakelen maar hij groef zijn eigen graf!

"En jullie waren dood door jullie zonden en de onbesnedenheid van jullie vlees. Hij heeft jullie met hem leven gegeven en al onze zonden vergeven. Hij heeft zijn mandaten gebruikt om de handtekening onder onze schulden tegen ons, uit te wissen. Hij nam het uit ons midden en nagelde het aan het hout. Door zijn lichaam af te leggen, heeft hij openlijk het gezag en regeerders blootgesteld en beschaamd door zijn wezen." (Kolosaïe/Kolossenzen 2:13-15 - Aramees)

Het bloed is het teken van de verlossing, en de deur tot het zoonschap van Abba. Door het aanvaarden van de losprijs (zijn bloed) van Mashiach Yeshua worden wij zonen van Abba genoemd. De eerstgeborene word volgens de Torah door 5 zilveren shekels vrijgekocht van schuld en wordt zo een zoon van het verbond. Het was echter het bloed van een lam die hem een overtreder maakte. Hetzelfde bloed bracht verlossing uit Egypte doordat de doods engel aan deze huizen voorbij ging. Nu, het bloed van het LAM - Yeshua - heeft alle schuld betaald waardoor wij zonen van Abba worden.

"Maar aan wie hem hebben ontvangen gaf hij het gezag om zonen van Eloha te worden: aan degenen die in zijn naam geloven. Zij werden niet uit bloed of vlees of de wil van een mens geboren, maar uit Eloha." (Jochanan/Johannes 1:12-13 - Aramees)

Wij zijn in staat om het zoonschap te laten schitteren als wij de rechtvaardigheid volgen en beschuldiging buiten de deur laten. **Weet jij wie je bent als zoon van Elohim en als een verlost door het bloed van Mashiach?** Yeshua heeft de pidjon haBen (lossing van de eerstgeborene) voor een ieder vervuld.

"Maar wie zonde doet begaat onrecht, want alle zonde is onrecht. Jullie weten dat hij werd geopenbaard om onze zonde weg te nemen en in hem is geen zonde. Iedereen die in hem blijft, zondigt niet. Iedereen die zondigt, heeft hem niet gezien en heeft hem ook niet gekend. Kinderen, laat niemand jullie misleiden. Wie rechtvaardig handelt, is rechtvaardig zoals ook de M'shicha rechtvaardig is. Wie zonde beoefent, is uit Sātānā, omdat Sātānā vanaf het begin een zondaar was. En daarom verscheen de Zoon van Eloha om de werken van Sātānā te ontbinden." (Jochanan alef/1 Johannes 3:4-8 - Aramees)

שַׁבַּת שְׁלוֹם - Shabbat Shalom
Rabbi Daniël Prins

